

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277122400/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

„Ja, det ska' være med det samme, hvis det i det hele ta'et ska' være. For i Aften letter vi. Og nu stunder jo Høsten, og så kommer vi ikke ad Øen til før til Våren: Og Præsten, Schwarzflügel, vil nu ha' sig en Student derop til Ungerne. Men hvad Fanden vil De dér? Har De egentlig betænkt Dem på det? Véd De ganskeens, hvordan der ser ud deroppe? I Deres Alder — De ku' sgu da ligesågodt gå på Assistens Kirkegården! Men hvad Fanden rager det mig! jeg siger bare: God Fornøjelse! og Tak for mig! Men vi letter Klokken ni præcis, at De véd det.“

Det saltgrå, buskede Hoved forsvandt, så brat som gik det i Hi under Dækkets tjæreskidne Vinge, og den smudsige Puddel, som under hele Samtalen havde halset nde af sig selv henne ved Roret, hvortil den var tøjret, strakte sig nu flad på de sølede Planker, der stank af harsk Sild, og slængte sine Glam, sin Fråde og sine gule Øjnes Ild mod mig, som begærede den at få hver Trevl af Kød og Tej af mig

Men jeg vendte mig og gik, forfulgt af dens Halsen. Nu var det bestemt. I Aften gik jeg over den Røling, for aldrig at vende tilbage.

Derude et Sted, midt i Havet, skulde jeg bie.

Men først skulde jeg se hende en Gang endnu, den sidste, den lovede. Lige før jeg rejste, skulde det være. Således var det Ret og Pligt. Fra hende vil jeg gå til Adam, sige ham Farvel, og så om Bord.

Jeg havde gennem Værtinden budsendt en Marskandiser. Jeg måtte jo afhænde de Par Møbler, jeg havde hos mig, som havde fulgt mig fra Pistolstræde og Skolens Kvist, Eberhards Møbler.

Ja, jeg skulde skilles fra dem som fra alt andet i min Fortid, uden dette ene.

Jeg var jo også uden én Skilling. Jeg havde jo givet vor lille Søster min Pung med alt mit Eje.

Marskandiseren kom, i slæbende Tøfler og islandsk Nattøje, med Duskelue og Gedebukkeskæg. Han snøftede en Dråbe op i Næsen, skelede fra Møblerne og Dynerne til mig — og bød mig en Femtedel af det, jeg vidste, var deres Værd.

Men skønt hans skråsvlende Mund grinte af Spot.